Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1901. Wydano i rozesłano dnia 10. lutego 1901. **Część II.**

Nr. 24.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z dnia 25. grudnia 1900 L. 137.735, o przedkładaniu fasyi do podatku osobisto-dochodowego i podatku rentowego na rok 1901.

W myśl §§. 138. i 202. ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220., względnie artykułów 18. i 21. rozporządzenia wykonawczego do działu III. oraz artykułów 29. i 43. rozporządzenia wykonawczego do działu IV. tejże ustawy, wyznacza c. k. krajowa Dyrekcya skarbu na mocy reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 26. listopada 1900 L. 70.639 do przedkładania fasyj w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego i podatku rentowego na rok 1901 termin do 15. lutego 1901.

Co do obowiązku opłaty tych podatków i przedkładania dotyczących fasyj zauważa się w szczególności co następuje:

1. Do opłaty podatku rentowego obowiązane są wszystkie osoby fizyczne i moralne pobierające dochód określony w §. 124. powołanej ustawy z wyjątkiem osób wymienionych w §. 125.

Osoby, których łączny dochód (ze wszystkich źródeł) nie przenosi rocznie 1200 K, obowiązane są do przedłożenia fasyj w celu wymiaru podatku rentowego tylko w takim razie, jeżeli zostaną do tego przez władzę podatkową indywidualnie zawezwane.

Osoby z dochodem łącznym (z jakichkolwiek źródeł) ponad 1200 K rocznie, obowiązane są natomiast do przedłożenia wspomnianych fasyj już na skutek niniejszego obwieszczenia bez względu na wysokość dochodu podatkowi rentowemu podlegającego oraz bez względu na to, czy zostały lub nie zostały przez władzę podatkową do przedłożenia fasyi zawezwane.

W myśl §. 139. ustawy wyżej powołanej uwolnione są jednak od obowiązku przedłożenia fasyj do podatku rentowego o ile nie zostaną do tego przez władzę podatkową specyalnie zawezwane te osoby, które:

a) opłacały już podatek rentowy w poprzednim roku podatkowym;
b) nie zmieniły w międzyczasie swojego miejsca zamieszkania;
c) nie uzyskały wyższego dochodu.

W takim razie nastąpi wymiar podatku rentowego na r. 1901 bez fasyi od takiej samej kwoty dochodu jak w roku poprzednim.

W razie ustania poboru podatkowi rentowemu podlegającego wskazanem jest przeto dla uniknięcia ewentualnego wymiaru podatku na r. 1901 donieść o tem kompetentnej władzy podatkowej I. instancyi w terminie wyżej wyznaczonym.

Zresztą zaznacza się, że obowiązek przedkładania fasyi w celu wymiaru podatku rentowego dotyczy tylko tych dochodów temuż podatkowi podlegających, do których nie odnoszą się postanowienia §. 133. powołanej ustawy co do ściągania i odwożenia podatku rentowego przez dłużnika dochód dotyczący wypłacającego.

2. Do opłaty podatku osobisto-dochodowego obowiązane są wszystkie te osoby fizyczne wymienione w §. 153. ustawy, których dochód temuż podatkowi podlegający 1200 K rocznie przenosi, z wyłączeniem jednak osób, wymienionych w §. 154. ustawy.

Osoby, których dochód nie przenosi rocznie 2000 K, obowiązane są do przedłożenia fasyi w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego tylko w takim razie, jeżeli zawezwane zostaną do tego indywidualnie przez władzę podatkową lub przez przewodniczącego komisyi szacunkowej.

Osoby z dochodem rocznym ponad 2000 K przedłożyć winny wspomnianą fasyę już na skutek niniejszego obwieszczenia bez względu na to czy zostały lub nie zostały do przedłożenia fasyi zawezwane.

3. Sposób obliczenia dochodu i sporządzenia fasyj określają co do podatku rentowego §§. 128.—130. i 138. ustawy oraz artykuły 13.—16. i 20. rozporządzenia wykonawczego do działu III. ustawy, zaś co do podatku osobisto-dochodowego §§. 156.—171. i 202. ustawy oraz artykuły 32. i 33., względnie 3.—28. rozporządzenia wykonawczego do działu IV. powołanej ustawy.

Tak fasye w celu wymiaru podatku rentowego, jak również fasye w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego przedkładać można bądź pisemnie na przepisanych drukach, bądź też zeznawać ustnie do protokołu u właściwych władz podatkowych.

Dochód z poszczególnych źródeł zeznawać należy w walucie koronowej w rubrykach fasyi na ten cel przeznaczonych.

Potrzebne druki udzielane będą stronom interesowanym bezpłatnie.

Do odbierania wspomnianych fasyj powołane są w regule te władze podatkowe I. instancyi, w których okręgu obowiązany do opłaty podatku rentowego lub podatku osobisto-dochodowego stale mieszka.

Co do osób moralnych, obowiązanych do opłaty podatku rentowego, powołaną jest do przyjęcia dotyczącej fasyi ta władza podatkowa I. instancyi, w której okręgu osoba moralna ma swoją siedzibę.

Wyjątki od tych zasad określają co do podatku rentowego ustępy 2. i 3. §. 132., zaś co do podatku osobisto-dochodowego 2. i 3. §. 176. ustawy.

Osoby, które osiedlą się w ciągu roku 1901 w jednym z krajów reprezentowanych w Radzie Państwa, a posiadają dochód podlegający podatkowi rentowemu lub podatkowi osobisto-dochodowemu obowiązane będą w myśl §§. 145. i 228. ustawy donieść o tem właściwej władzy podatkowej w przeciągu dni 14 po osiedleniu się dołączając przepisaną fasyę.

To samo dotyczy tych osób, które uzyskają w r. 1901 stałe pobory służbowe przenoszące rocznie 1200 K.

Osoby te dopełnić winny wspomnianego obowiązku najpóźniej w dniach 14. po uzyskaniu dotyczących poborów. Niedopełnienie tego obowiązku stanowi zatajenie podatkowe.

W jakich zresztą wypadkach dopuszcza się kontrybuent obowiązany do opłaty podatku rentowego lub osobisto-dochodowego ukrócenia lub zatajenia podatkowego i jakim z tego powodu podlega karom, określają §§. 239. i 243. oraz §§. 241. i 244. ustawy.

Kontrybuentów, którzy fasyę do wymiaru na rok 1901 podatku rentowego lub podatku osobisto-dochodowego zeznać chcą protokolarnie, wzywa się, aby to we własnym interesie dla uniknięcia natłoku i powstającej ztąd straty czasu jak najrychlej uskutecznili.

Dotyczy to w szczególności fasyj do podatku osobisto - dochodowego, co do których upoważniono władze podatkowe do wyznaczenia w miarę potrzeby kontrybuentom do ustnego zeznawania fasyi odpowiednich terminów.

Gdzie przeto zarządzenia takie nastąpią, zechcą strony interesowane we własnym interesie do nich jak najściślej się zastosować.

Lwów, dnia 25. grudnia 1900.

Korytowski w. r.

Nr. 25.

U s t a w a

z dnia 20. grudnia 1900, zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Buczaczu na udzielenie imieniem powiatu poręki dla pożyczki 170.000 koron przez gminę Buczacz zaciągnąć się mającej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Buczaczu zezwala się na udzielenie imieniem powiatu poręki dla pożyczki w kwocie 170.000 K przez gminę Buczacz zaciągnąć się mającej a przeznaczonej na pokrycie kosztów budowy szkół wydziałowych męskiej i żeńskiej, tudzież budowy rzeźni i urządzenia targowicy.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Wiedeń, dnia 20. grudnia 1900.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 26.

U s t a w a

z dnia 20. grudnia 1900, zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Buczaczu na przyjęcie imieniem powiatu poręki dla pożyczki w kwocie 12.000 koron przez gminę Monasterzyska zaciągnąć się mającej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Buczaczu zezwala się na przyjęcie imieniem powiatu poręki dla pożyczki w kwocie 12.000 K przez gminę Monasterzyska na cele drogowe zaciągnąć się mającej.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Wiedeń, dnia 20. grudnia 1900.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 27.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 21. stycznia 1901 r. L. 605/pr., o poborze dodatków do podatków bezpośrednich na rzecz funduszu krajowego w czasie od 1. stycznia do 31. marca 1901 r.

Jego Ces. i król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 21. grudnia 1900 o poborze dodatków do podatków bezpośrednich na rzecz funduszu krajowego w czasie od 1. stycznia do 31. marca 1901.

Według Najwyższego postanowienia pobierany będzie na mocy tej uchwały:

a) dodatek do podatku gruntowego domowo-czynszowego, domowo-klasowego i do 5% podatku od domów od podatku domowo-czynszowego uwolnionych w wysokości 65 h od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków;

b) dodatek do podatków bezpośrednich osobistych ustanowionych ustawą z dnia 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220. z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego w wysokości 72 h od każdej korony całej przypisane należytości tych podatków, nie naruszając co do podatku pensyjnego od wyższych poborów służbowych uwolnień, unormowanych Najwyższem posta-

nowieniem z dnia 25. listopada 1858 r. ogłoszonem rozporządzeniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. listopada 1858 Dz. p. p. Nr. 220.;

c) opodatkowani w mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim opłacać będą dodatek do podatków wymienionych pod a) w wysokości 54 h a do podatków wymienionych pod b) w wysokości 61 h od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków.

Wskutek rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. stycznia 1901 L. 635, podaje się to obwieszczenie do publicznej wiadomości.

C. k. Namiestnik:
Piniński w. r.

Nr. 28.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 26. grudnia 1900 L. 5420/pr., dotyczące utworzenia c. k. urzędu podatkowego a zarazem urzędu depozytów sądowych w Zakliczynie.

Na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 10. października 1900 utworzony został nowy urząd podatkowy a zarazem sądowy urząd depozytowy w Zakliczynie.

Ten nowy urząd podatkowy rozpocznie swoją czynność z dniem 1. stycznia 1901 i ma oprócz wykonywania czynności należących do niego, jako urzędu podatkowego zawiadywać depozytami sądowymi c. k. Sądu powiatowego w Zakliczynie, oraz spełniać czynności kasy sierocej, względnie wspólnej kasy sierocej w całym swoim okręgu urzędowym, o ile ona istnieje.

Z powodu utworzenia nowego urzędu podatkowego w Zakliczynie wyłącza się z dniem 1. stycznia 1901 gminy położone w powiecie sądowym Wojnicz, mianowicie: Bieśnik, Biskupice melsztyńskie, Borowa, Charzewice-Melsztyn, Dzierzaniny, Faliszowice, Faściszowa, Filipowice, Gwoździec, Kończyska, Łusławice, Niedzwiedza, Olszowa, Paleśnica, Piaski-Drużków, Rostoka albo Roztoka, Ruda kameralna, Słona, Stróże, Wesołów, Wola stróżka, Zakliczyn, Zawada lanckorońska, Zdonia, Złota, z okręgu c. k. urzędu podatkowego w Wojniczu i wciela się te gminy do c. k. urzędu podatkowego w Zakliczynie.

Zarazem wyłącza się z dniem 1. stycznia 1901 gminy względnie obszary dworskie: Biadoliny szlacheckie, Jaworsko i Perła z okręgu c. k. urzędu podatkowego w Brzesku i wciela się je do okręgu c. k. urzędu podatkowego w Wojniczu.

Wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 12. grudnia 1900 L. 75.069 podaje się niniejsze obwieszczenie do publicznej wiadomości.

Nr. 29.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 29. stycznia 1901 L. 5719, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie m. Gorlice na pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od wina.

Na mocy §. 86. ust. gm. z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Gorlice na pobór (100%) stuprocentowego dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od wina przez lat pięć t. j. od r. 1901 do końca roku 1905.

We Lwowie, dnia 29. stycznia 1901.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.